

Podziękowania

Powstanie najpierw rozprawy doktorskiej, a później książki, jej formę i treść zawdzięczam wielu osobom, które pomagały mi zarówno podczas badań, jak i w trakcie procesu pisania i redagowania.

Przede wszystkim pragnę podziękować mojemu promotorowi profesorowi Lechowi Mrozowi służącemu zawsze wiedzą i radą oraz recenzentom profesorowi Maciejowi Ząbkowi i profesorowi Andrzejowi Pisowiczowi za wnikliwe uwagi. W procesie konceptualizacji, pisania oraz redagowania nieoceniona była pomoc: Renaty Hryciuk, Heleny Patzer, Magdaleny Lejman, Anety Waszkiewicz, Sebastiana Kaliszewskiego, Iwony Kołodziejskiej-Degórskiej, Jekateriny Kapustiny, Karoliny Bielenin-Lenczowskiej oraz Ievy Raubisko.

Najgoręcej powinienam jednak podziękować moim dagestańskim rozmówcom i przyjaciołom, bez których moje badania nie byłyby możliwe. W szczególności dziękuję rodzinie Aliwerdijewów, Husejnowi Halilulajewowi, Abdurahmanowi Junusowowi, Jelenie Sepichanowej, Aleksandrowi i Dimitriemu Krisztopom, Gurizadzie Kamałowej, rodzinie Kurbanowów, mieszkańcom Tindi, w szczególności Dżamili, oraz wielu innym osobom, które z różnych przyczyn wołały pozostać anonimowe. Na koniec dziękuję również moim współtowarzyszom badań: Karolinie Rzemieniuk, Sebastianowi Kaliszewskiemu, Iwonie Kołodziejskiej-Degórskiej, Ievie Raubisko, Maciejowi Falkowskiemu, Jarosławowi Marczukowi oraz Maciejowi Krupie i Kacprowi Czubakowi.